

ÁMÓSZ

1

2

3

4

5

6

7

8

9

FEJEZET 1

Ámós beszédei, a ki a Tékoabeli pásztorok közt volt, azokról, a miket Izráel felől látott Uzziásnak, Júda királyának idejében, és Jeroboámnak a Jóás fiának, Izráel királyának idejében, két esztendővel a földindulás előtt.

2 És mondá: A Sionról megharsan az Úr és Jeruzsálemből megzendül, és elhervadnak a pásztorok legelői, és megszárad a Kármel teteje.

3 Így szól az Úr: Három bűne miatt Damaskusnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert vas-cséplőkkel cséplették meg a Gileádot.

4 Tüzet vetek azért Hazáel házára, és az emészti meg a Ben-Hadad palotáit.

5 És összetöröm Damaskus zárját, és kivágom a lakót Avennek völgyéből és a királyi pálcza tartóját Beth-Édenből, és Aramnak népe Kirbe fogva vitetik, ezt mondja az Úr.

6 Így szól az Úr: Három bűne miatt Gázának, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész népet rabságra vitték, hogy az Edomitáknak adják el őket.

7 Tüzet vetek azért Gáza köfalára, és az emészti meg az ő palotáit.

8 És kivágom a lakót Asdódból, és a királyi pálcza tartóját Askelonból, és Akronra is majd rávetem kezemet és a Filiszteusok maradéka elvész, azt mondja az én Uram, az Úr.

9 Így szól az Úr: Három bűne miatt Tírusnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert az egész rabnépet Edomnak adták át, és nem emlékeztek meg a testvéri frigről.

10 Tüzet vetek azért Tírus köfalára, és az emészti meg az ő palotáit.

11 Így szól az Úr: Három bűne miatt Edomnak, sőt négy miatt, nem fordítom el, mert fegyverrel űzte saját atyjafiát, és elfojtá szívében az irgalmasságot, és haragja szüntelen tépett, és dühösködését mindvégig fentartotta.

12 Tüzet vetek azért Témánra, és az emészti majd meg Boczra palotáit.

13 Így szól az Úr: Három bűne miatt Ammon fiainak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert széthasogatták Gileád terhes asszonyait, hogy kiszélesíthessék az ő határokat.

14 Tüzet vetek azért Rabba köfalára, és az emészti meg az ő palotáit; harczikiáltással a háború napján, pusztító viharral a szélvésznek napján.

15 És számkivetésbe megy az ő királyuk; ő maga és vele fejedelmei is, ezt mondja az Úr!

FEJEZET 2

Igy szól az Úr: Három bűne miatt a Moábnak, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert mézszé égette Edom királyának csontjait!

2 Tüzet vetek azért Moábra, és az emészti meg Kerijjoth palotáit, és meghal Moáb a

zajban, hadi lárma közt, a kürt zengése közben.

³ Kivágom a birót közüle, és minden fejedelmet megölöm vele egyetemben, ezt mondja az Úr.

⁴ Így szól az Úr: Három bűne miatt a Júdának, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert megvetették az Úrnak törvényét és nem tartották meg rendeléseit. Eltévélyítették őket az ő hazugságaik, a melyeket az ő atyáik követtek.

⁵ Tüzet vetek azért Júdára, és az emészti meg Jeruzsálem palotáit.

⁶ Így szól az Úr: Három bűne miatt az Izráelnek, sőt négy miatt, nem fordítom el; mert pénzért adták el az igazat, a szegényt pedig egy öltő saruért.

⁷ A kik a föld porát áhítják a szegények fejére, és a nyomorultak útját elfordítják. Fiú és az atyja egy leányhoz járnak, hogy megfertőztessék az én szent nevemet.

⁸ Zálogos ruhákon nyujtózkoznak minden oltár mellett, és az elítéltek borát iszszák az ő istenök házában.

⁹ Pedig én irtottam ki előlük az Emoreusokat, a kik magasak voltak, mint a czédrusok, erősek, mint a cserfák. Mégis kiirtottam gyümölcsét felül és gyökerét alul.

¹⁰ És én hoztalak fel Égyiptom földéről, és negyven esztendeig és hordoztalak a pusztában titeket, hogy bírjátok az Emoreusok földét.

¹¹ És prófétákat támasztottam a ti fiaitok közül és nazirokat ifjaitok közül. Nem így van-e vajjon, Izráel fiai? ezt mondja az Úr.

¹² De a nazirokat borral itattátok, és prófétákra ráparancsoltatok, mondván: Ne prófétáljatok!

¹³ Ímé, én is lenyomlak titeket, ott a hol vagytok, mint a cséplő szekér lenyomja a kévékkel teli szérût.

¹⁴ Elvész azért a futás a gyorstól, és nem erősíti meg az erőt az ő ereje, és a hős sem menekedhetik.

¹⁵ Nem állja meg helyét az íjj-hordozó sem, nem menekülhet el még a gyorslábú sem, és a lovon ülő sem menekedhetik.

¹⁶ És a bátor szívû is a hősök között meztelenül fut el azon a napon, ezt mondja az Úr.

FEJEZET 3

Halljátok meg e beszédet, melyet az Úr szól ti felöletek, Izráel fiai; mindama nemzetség felől, a melyet felhoztam Égyiptom földéről, ezt mondván:

² Csak titeket választottalak magamnak e földnek minden nemzetségei közül; azért büntetlek meg titeket minden gonoszságtokért.

³ Vajjon járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?

⁴ Ordít-e az oroszlán az erdőben, ha nincs mit ragadoznia? Hallatja-e hangját barlangjából a kölyök-oroszlán, ha semmit nem fogott?!

⁵ Törbe esik-e a madár a földön, ha nincs tör vetve néki? Felpattan-e a tör a földről, ha fogni nem fogott?

⁶ Ha megharsan a kürt a városban, nem riad-e meg a nép? Vajjon lehet-e baj a városban, a mit nem az Úr szerezne?

⁷ Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálainak, a prófétáknak.

⁸ Ordít az oroszlán: ki ne rettegne? Az én Uram, az Úr szól: ki ne prófétálna?

⁹ Adjatok hírt Asdód palotáiban és az Égyiptom földében való palotákban, és így szóljatok:

Gyűjtek össze Samariának hegyein, és lássátok meg benne a sok háborgatást, és az elnyomottakat az ő keblében.

¹⁰ Mert nem tudnak igazán cselekedni, azt mondja az Úr, ők, a kik halomra gyűjtik az erőszakosságot és zsarolást az ő palotáikban.

¹¹ Annakokáért ezt mondja az Úr Isten: Ellenség jön és körülveszi e földet; ledönti hatalmadat és feldúlnak a te palotáid.

¹² Ezt mondja az Úr: A mint a pásztor az oroszán szájából csak a két lábszárt menti meg, vagy a fül hegyét; akképen menekülnek meg Izráel fiai, a kik Samariában pamlag szegletében ülnek és a nyugágnak selymén.

¹³ Halljátok meg és adjátok tudtára a Jákób házának, azt mondja az Úr Isten, a Seregek Istene,

¹⁴ Hogy a mely napon megbüntetem Izráelt az ő vétkeiért, Béth-El oltáraiért is büntetek, és letöretnek az oltár szarvai, és a földre omlanak.

¹⁵ És ledöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, és elpusztulnak az elefántcsont-házak is, megsemmisülnek a nagy házak, ezt mondja az Úr.

FEJEZET 4

Halljátok meg e beszédet Básánnak ünői, a kik Samaria hegyén vagytok; a kik nyomorgatjátok a szegényeket, megrontjátok az ügyefogyottakat, a kik azt mondják az ő uroknak: Hozd elő, hadd igyunk!

² Megesküdt az Úr Isten az ő szentségére, hogy ímé napok következnek reátok, a mikor szigonyokkal visznek el titeket, és a ti maradékokat halászó horgokkal.

³ És a réseken mentek ki, mindenikötök egyenest; és a Hermónba vettetek, ezt mondja az Úr.

⁴ Menjetez Béth-Elbe és vétkezzetek, szaporítsátok a vétkeket Gilgálban. Vigyétek fel reggelente áldozataitokat, és harmad-naponként tizedeiteket.

⁵ Kovászosból gyűjtsatok hálaáldozatot; ajánljatok önkéntes áldozatokat, híreszteljétek; mert így szeretitek, Izráel fiai, azt mondja az Úr Isten.

⁶ De én is bocsátottam rátok fogak tisztaságát minden városaitokban és kenyérszükséget minden helységeitekben, és még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr.

⁷ De én is megvontam tőletek az esőt, három hónappal az aratás előtt, és esőt adtam egy városra, más városra pedig nem adtam esőt. Az egyik rész esőt kapott, az a rész pedig, a melyre nem esett eső, megszáradott.

⁸ És két-három város tántorgott egy-egy városba, vizet inni, de meg nem elégítettetek; és még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr.

⁹ Megvertelek titeket szárazsággal és ragyával; kerteiteknek, szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét megette a sáska; és még sem tértetek vissza én hozzám, ezt mondja az Úr.

¹⁰ Döghalált bocsátottam rátok, mint Égyiptomra; fegyverrel öltem ifjaitokat, fogságra vittem lovaitokat; és táborotok bűzét egész orrotokig emeltem, és még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr.

¹¹ Felforgattam közületek többeket, a mint felforgatta Isten Sodomát és Gomorát, és olyanokká lettetek, mint a tűzből kikapott üszök; és még sem tértetek vissza hozzám, ezt mondja az Úr.

¹² Azért hát ekképen cselekeszem veled Izráel! Minthogy pedig ekképen cselekeszem veled, készülj Istened elé, oh Izráel!

¹³ Mert ímé, a ki hegyeket alkotott és a szelet teremtette, és a ki megjelenti az embernek az ő gondolatját, a ki a hajnalt sötétséggé változtatja és a föld magaslatain lépdel: az Úr ő, a Seregeknek Istene az ő neve.

FEJEZET 5

Halljátok meg e beszédet, a melyet síródként szólok ti rólatok, Izráelnek háza!

² Elesett, nem kel fel többé Izráelnek szüze; végig terült az ő földén, és nincs, a ki felemelné.

³ Bizony így szól az Úr Isten: A mely város ezerrel indult ki, százzal marad csak meg; a mely pedig százezerrel indult ki, tízzel marad csak meg Izráel házául.

⁴ Bizony így szól az Úr az Izráel házához: Engem keressetek, és éltek!

⁵ És ne keressétek Béth-Elt; Gilgálba se menjetek; Beér-Sébába se menjetek át. Mert Gilgál fogságba megy. Béth-El pedig semmivé lesz.

⁶ Keressétek az Urat, és éltek, különben reátör, mint a tűz, a József házára és megemészti Béth-Elt, és nem lesz, a ki megoltsa.

⁷ A kik örömmé változtatják az ítéletet és az igazságot földre tiporják.

⁸ A ki a fiastyúkot és a kaszáscsillagot teremtette; a ki reggellé változtatja a homályt és a nappalt éjszakává sötétíti; a ki hívja a tenger vizeit és kiönti azokat a földnek színére: az Úr annak a neve.

⁹ A ki pusztulással sujtja a hatalmasokat, és pusztulás száll az erősségekre.

¹⁰ Gyűlölik azt, a ki feddözik a kapuban, és utálják azt, a ki feddhetetlenül beszél.

¹¹ Annakokáért, mivelhogy tiportátok a szegényt és gabona-ajándékot vesztek tőle: bár faragott kőből építettetek házakat, de nem lakoztok azokban, bár gyönyörűséges szőlőket plántáltok, de nem isztok azoknak borából.

¹² Mert tudom, hogy sok a ti bűnötök, és nagyok a ti vétkeitek! Igazak nyomorgatói, váltságdíj-szedők vagytok; és elnyomják a szegényeket a kapuban!

¹³ Azért hallgat az eszes ebben az időben, mert gonosz idő ez.

¹⁴ Keressétek a jót és ne a gonoszt, hogy éljetez, és akkor veletek lesz az Úr, a Seregek Istene, a mint mondjátok.

¹⁵ Gyűlöljétek a gonoszt és szeressétek a jót; állítsátok vissza a kapuban az igazságot; talán megkegyelmez az Úr, a Seregek Istene a József maradékinak.

¹⁶ Azt mondja azért az Úr, a Seregek Istene, az én Uram: Minden térségen siralom lesz és minden utcán ezt mondják: jaj, jaj! s a szántóvetőt is gyászra hívják, s a sírni tudókat siralomra;

¹⁷ És minden szőlőben siralom lesz, mert átmegyek te közötted, ezt mondja az Úr.

¹⁸ Jaj azoknak, a kik kívánják az Úrnak napját! Mire való néktek az Úrnak napja? Sötétség az és nem világosság.

¹⁹ Mintha valaki oroszlán elől szaladna, és medve bukkanna rá; vagy pedig bemenne a házba és kezét a falhoz támasztaná, és kigyó marná meg.

²⁰ Nem sötétség lesz-e az Úrnak napja és nem világosság?! Sötétség lesz az, s még hajnalfénye sem lesz.

²¹ Gyűlölöm, megvetem a ti ünnepeiteket, és nem gyönyörködöm a ti összejöveteleitekben.

²² Még ha égőáldozatokkal áldoztok is nékem, sőt ételáldozataitokat sem kedvelem; kövér hálááldozataitokra rá se tekintek.

- ²³ Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom.
- ²⁴ Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak.
- ²⁵ Járultatok-é hozzám véres áldozatokkal s ételáldozatokkal a pusztában negyven éven át, oh Izráel háza?!
- ²⁶ Majd vizitek hát Szikkútot, a ti királyotokat és Kijjunt, a ti képeiteket, a ti isteneitek csillagát, a melyet ti csináltatok magatoknak.
- ²⁷ És Damaskuson túlra számûzlek titeket, azt mondja az Úr, a kinek neve Seregeknek Istene.

FEJEZET 6

Jaj azoknak, a kik gondtalanul élnek a Sionon, és a kik elbizakodnak Samaria hegyén; a kik a népek elejének elei, és a kikhez jő az Izráelnek háza!

- ² Menjetek át Kalnéba, és nézzetek szét; onnan pedig menjetek a nagy Hamátba, és szálljatok le a Filiszteusok Gáthjába; vajjon jobbak-é azok, mint ezek az országok, és vajjon szélesebb-é azoknak határa a ti határotoknál?
- ³ A kik a veszedelem napját messze gondoljátok, és az erőszaknak széket emeltek;
- ⁴ A kik elefántcsont pamlagon hevernek, és az ő nyoszolyáikban elnyújtózkodnak, és a nyáj legjavából és a kihízlalt borjakból lakmároznak;
- ⁵ A kik hárfá mellett dalolgatnak, és azt hiszik, hogy hangszereik a Dávidéi;
- ⁶ A kik a bort serlegekkel iszszák, és szín-olajjal kenetetöznak, és nem búsulnak a József romlásán:
- ⁷ Most azért is ők vitetnek el a számûzöttek élén, és vége szakad a nyújtózkodók dárídózásának.
- ⁸ Megesküdt az Úr Isten az ő életére; ezt mondja az Úr, a Seregek Istene: Útálom a Jákób kevélységét és gyűlölöm az ő palotáit; azért prédára vetem a várost mindenestől.
- ⁹ És ha egy házban tíz ember maradna is meg, még az is meghal;
- ¹⁰ És mikor felemeli őt az ő barátja és megégetője, hogy kivigye a holttetemeket a házból, azt mondja annak, a ki a ház belsejében lesz: Van-é még valaki veled? az pedig azt mondja: Nincs, és ezt is mondja: Csitt! mert nem szabad említeni az Úrnak nevét!
- ¹¹ Mert ímé, parancsol az Úr és megveri a nagy házat repedezésekkel, és a kicsiny házat hasadozásokkal
- ¹² Vajjon futhatnak-é a lovak a sziklán? felszánthatja-é azt valaki ökrökön? hogy az ítéletet bürokké tettétek, az igazság gyümölcsét pedig örömmé?!
- ¹³ A kik örültök a hiábavaló dolognak, és a kik ezt mondjátok: Nem a magunk erejével szereztünk-é magunknak a szarvakat?
- ¹⁴ Ímé, bizony népet indítok ellened, oh Izráel háza, azt mondja az Úr, a Seregek Istene, és az sanyargat titeket a hámati úttól az Arába patakjáig.

FEJEZET 7

Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten; Ímé, teremte sáskát a sarjúfakadás kezdetén, és ímé sarjú vala a királyi kaszálás után!

- ² És lőn, hogy a mint felemésztette a földnek fűvét, azt mondám: Uram, Isten! légy kegyelmes, kérlek! Hogyan állhasson meg Jákób, hiszen kicsiny?!

- ³ Megengesztelődék az Úr e dologban: Nem lesz meg! mondá az Úr.
- ⁴ Ily dolgot láttatott velem az Úr Isten: Ímé, tüzet híva elő ítéletre az Úr Isten, és megemészté az a nagy mélységet, és megemészté az országot.
- ⁵ De mondtam: Uram, Isten! hagyd abba, kérlek! Hogyan állhatna meg Jákób; hiszen kicsiny?!
- ⁶ Megengesztelődék az Úr e dologban: Ez sem lészen meg, mondá az Úr Isten!
- ⁷ Ily dolgot láttatott velem: Ímé, ott állott az Úr egy függőleges köfalon, és a kezében mérő-zsinór vala.
- ⁸ És monda az Úr nékem: Mit látsz Ámós? Én pedig mondtam: Mérőzsinórt. És monda az Úr: Ímé, mérőzsinórral mérek népemnek, Izráelnek közepette, és nem bocsátok meg néki többé.
- ⁹ Bizony elpusztulnak Izsáknak magaslatai, és romba dőlnek Izráel szent helyei; és fegyverrel támadok a Jeroboám háza ellen.
- ¹⁰ És elkülde Amáziás, Béth-El papja Jeroboámhoz, Izráel királyához, ezt üzenvén: Pártot ütött ellened Ámós az Izráel házában; nem tûrheti az ország az ő mindenféle beszédét.
- ¹¹ Mert így beszél Ámós: Fegyver által hal meg Jeroboám, az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről!
- ¹² Ámósna pedig így szólt Amáziás: Menj el, próféta! Fuss el a Júda földre; ott egyed kenyered és ottan prófétálj!
- ¹³ Béth-Elben pedig ne prófétálj többé; mert a király szenthelye és az ország székháza ez!
- ¹⁴ És felele Ámós, és monda Amáziásnak: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barom-pásztor vagyok és vad fűgét szedek;
- ¹⁵ De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és monda nékem az Úr: Menj el és prófétálj az én népemnek, az Izráelnek!
- ¹⁶ Most azért halld meg az Úrnak beszédét! Te azt mondod: Ne prófétálj az Izráel ellen, és ne szólj az Izsák háza ellen!
- ¹⁷ Azért így szól az Úr: Feleséged paráznává lesz a városban; fiaid és leányaid fegyver által hullnak el; földedet felosztják kötéllel, és te magad tisztátalan földön halsz meg; az Izráel pedig fogságba vitetik az ő földéről.

FEJEZET 8

- I**ly dolgokat láttatott velem az Úr Isten: Ímé, egy kosár érett gyümölcs.
- ² És monda: Mit látsz Ámós? És mondtam: Egy kosár érett gyümölcsöt. És monda az Úr nékem: Eljött vége az én népemnek, az Izráelnek; nem bocsátok meg néki többé!
- ³ Azon a napon jajjá változnak a templomi énekek, így szól az Úr Isten, és temérdek lesz a hulla; szó nélkül hányák mindenüvé.
- ⁴ Halljátok meg ezt ti, kik a szegényre törtök, és e föld szegényeinek kipusztítására.
- ⁵ Mondván: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk? és a szombat, hogy megnyithassuk a gabonás házat? hogy megkisebbsük a vékát és megnagyobbítsuk az árát, és hamis mértékkel csalhassunk?!
- ⁶ Hogy megvegyük a szegényeket pénzen, és a szûkölködöt egy öltő saruért, és eladhassuk a gabona hulladékát?!
- ⁷ Megesküdt az Úr a Jákób büszkeségére: Soha el nem felejttem semmi cselekedetöket!
- ⁸ Ne rendüljön-e meg e miatt a föld? És ne búsuljon-e annak minden lakosa?! Bizony felindul egészen, mint a folyam, és dagad és apad, mint Égyiptom folyója.

- ⁹ És leszen azon a napon, azt mondja az Úr Isten: Lenyugtatom a napot délben, és besötétítem a földet fényes nappal.
- ¹⁰ Ünnepeiteket búra változtatom; és minden dalotokat szomorú énekké! Gyászruhát borítok minden derékra, és kopaszságot minden fejre, és olyanná teszem, mint a ki egyetlen fiát siratja; a vége pedig, mint a keserűség napja!
- ¹¹ Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után.
- ¹² És vándorolni fognak tengertől tengerig és északról fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg.
- ¹³ Azon a napon elepednek a deli szűzek, meg az ifjak is, a szomjúság miatt!
- ¹⁴ A kik Samaria bűnére esküsznek, és ezt mondják: Él a te istened, oh Dán: és él a te útad, oh Beérseba! Bizony elhullanak és nem kelnek fel többé!

FEJEZET 9

Látám az Urat állani az oltáron, és mondá: Üsd meg az oszlop fejét, hadd rendüljenek meg a küszöbök, és dönts azokat mindnyájok fejére. A megmaradókat pedig fegyverrel ölöm meg. Nem fog elfutni közülök a futó, és nem menekül meg közülök a menekülő.

² Ha a Seolba ássák is be magokat, kezem onnan is kiragadja őket; és ha az égbe hágnának is fel, onnan is levonszom őket!

³ És ha a Kármel tetején rejtőznének is el, onnan is előkeresem és elhozom őket; és ha szemeim elől a tenger fenekére bújnának is, ott is parancsolok a kígyónak és megmarja őket.

⁴ És ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, ott is parancsolok a fegyvernek és megöli őket; és reájok fordítom szemeimet, vesztőkre és nem javokra.

⁵ Mert az Úr, a Seregek Ura az, a ki megérinti a földet és elolvad az, és jajgat annak minden lakója, és feldagad egészen, mint a folyam, meg elapad, mint Égyiptom folyója.

⁶ A ki fenn az égben építé az ő boltozatát, és annak íveit a földre alapítá; a ki előhívja a tenger vizeit s kiönti azokat a földnek színére: az Úr az ő neve.

⁷ Nem olyanok vagytok-e ti előttem, oh Izráel fiai, mint a Kusiták fiai?! ezt mondja az Úr. Nem én hoztam-e ki Izráelt Égyiptom földéről, és a Filiszteusokat Kaftorból, és a Siriabelieket Kirból?!

⁸ Ímé, az Úr Isten szemmel tartja a bűnös országot, és eltörlöm azt a földnek színéről. Mindazonáltal még sem pusztítom el egészen a Jákóbnak házát, ezt mondja az Úr!

⁹ Mert ímé, én parancsolok és szétrázom Izráel házát minden népek között, a mint a rostával rázogatnak; de nem esik a földre egy szemecske sem.

¹⁰ Fegyver által halnak meg az én népemnek minden bűnösei, a kik azt mondják: Nem ér el minket és nem jó reánk a veszedelem.

¹¹ Azon a napon felemelem a Dávid leomlott sátorát, és kijavítom repedezéseit, és felemelem omladékait, és megépítem azt, mint volt hajdanán.

¹² Hogy örökségképen bírják az Edom maradékát és mindama népeket, a kik az én nevemről neveztetnek, ezt mondja az Úr, aki megcselekszi ezt!

¹³ Ímé, napok jönnek, ezt mondja az Úr, és ott éri a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. És a hegyek musttal csepegnek, a halmok pedig mind megáradnak.

¹⁴ És hazahozom a fogságból az én népemet, az Izráelt, és fölépítik az elpusztult

városokat, és lakoznak bennök. Szőlőket plántálnak és iszszák azok borát, és kerteket csinálnak és eszik azoknak gyümölcsét.

15 És elplántálom őket az ő földjökbe; és nem szaggattatnak ki többé az ő földjökből, a melyet adtam nékik, azt mondja az Úr, a te Istened!

For other languages please go to **www.wordproject.org**